

זוהר חלק ג דף קיח עמוד ב

חנית ישראל כחנית המלאכים סביב השכינה

"אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאַתַּת" וגומר. אמר רבי אלעזר, אלה ארבעת המחנות של כנסת ישראל, שהם שנים עשר שבטים, שנים עשר גבולים סביב סביב לה, הכל כדמיון שלמעלה... ארבע מחנות מלאכים הם לארבעה צדדי העולם, ונמצאים שנים עשר, כמו כן למטה כדמיון שלמעלה.

דרום ומזרח יחד, צפון ומערב יחד, כבמזבח

ונסע בראשונה דגל מחנה יהודה, נגד מחנה אוריאל, ומחנה ראובן נגד מחנה מיכאל, זה לדרום וזה למזרח, המזבח גם כן כך דרומית מזרחית^[7].
מחנה דן לצפון, ומחנה אפרים ימה, מחנה דן נגד מחנה גבריאל, ומחנה אפרים למערב נגד מחנה רפאל, המזבח גם כן כך צפונית מערבית.
הכל נקשר זה בזה עד שעולה הכל ונתקשר בשם הקדוש, שהוא ראשית הכל, עליון הכל, קדושת הכל, הכל נכלל בו:

זוהר חלק ב פרשת יתרו דף פה עמוד א

בהר סיני קרב השמש שהוא מזרח להאיר ללבנה בחינת יהודה

"וְהַחֲנִיּוֹת קִדְמָה מְזַרְחָה דָּגְלֵי מַחֲנֵה יְהוּדָה" וגומר. אמר רבי אבא, למדנו שבשעה שעמדו ישראל על הר סיני, התחילה הלבנה להאיר, שכתוב "וַיֹּטֵ שָׁמַיִם וַיִּרְד" (שמואל ב, כב, י). מה 'וַיִּרְד', שקרב השמש אצל הלבנה, והתחיל להאיר את הלבנה^[ה], שכתוב: "וְהַחֲנִיּוֹת קִדְמָה מְזַרְחָה דָּגְלֵי מַחֲנֵה יְהוּדָה", בהר סיני נתמנה יהודה לשר הראשון במלכות, שכתוב: "וְיְהוּדָה עַד רֹד עִם אֵל וְעִם קְדוּשִׁים נֶאֱמָן" (הושע יב, א). מה 'וְעִם קְדוּשִׁים נֶאֱמָן', כאשר אמר הקדוש ברוך הוא לישראל "וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מִמְלַכֶּת כְּהֲנִיּוֹת וְגוֹי קְדוֹשׁ" (שמות יט, ו), נאמן היה יהודה לקבל המלכות, והתחילה הלבנה להאיר:

זיו הזוהר

מדת המלכות והשכינה הקדושה, והשמש היינו ספירת תפארת-עלמא דדכורא המשפיע בה הארה, כדמיון השמש השולח קוי אורו להאיר את הלבנה דלית לה אור מגרמה:

ד. פירוש, כמו שלמעלה מיכאל ואוריאל שהם דרום ומזרח מחוברים כאחד, לכן במזבח כנגדם דרומית מזרחית, וכן צפונית מערבית נגד גבריאל ורפאל שהם גם כן מחוברים. מקדש מלך: ה. פירוש, לבנה היינו

